

Rabbiniz'e tövbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُوُبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحاً عَسَى رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمٌ لَا يُحْزِي اللَّهُ النَّدِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ تُورُّهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يُقْلُونَ رَبَّا أَنْتَمْ لَنَا
نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الْتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

Muhterem Müslümanlar!

Hangi toplumda olursa olsun, hangi inanca mensup bulunursa bulunsun; uygunsuz işler yapanlar, suç işleyenler ve toplumun kabul etmediği hataya düşenlerin yaptıkları her daim kendilerini takip eder. Bu hatalar hep kayıtlı, belgelendirilmiş olarak kalır. Ama Rabbimiz bizi öyle ümitsiz bırakmaz. Kendisine yalvarıp tevbe ettigimiz takdirde günahlarımıza bağışlayacağını ifade eder. Zaten Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de şöyle buyurmuştur: “Günahından tam olarak dönüp tövbe eden, onu hiç işlememiş gibidir.”¹

Aziz Cemaat!

Peygamber Efendimiz'in bu müjdesinin yanı sıra, Rabbimiz de bizi tövbeye çağrıır; hem de sonunda değeri ölçülemeyecek bir ödülle birlikte. Hutmazıın başında okuduğumuz ayette Rabbimiz mealeen şöyle buyurmakta ve bizi tövbeye davet etmektedir:

“Ey iman edenler! Samimi bir tövbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında koşar da, ‘Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye kâdirlisin.’ derler.”²

Muhterem Kardeşlerim!

Günah dediğimiz şey aslında Allah'ın hududunu aşmak, Allah'a karşı suç işlemektir. İşte o haddi aşmanın insan kalbindeki etkisini Allah'ın Elçisi şöyle tarif eder: “Bir kul günah işlediği zaman kalbinde siyah bir leke meydana gelir. Eğer o kul günahı terk edip bağışlanması dilerse bu leke kaybolur. Tövbe etmez de günah işlemeye devam ederse, o

zaman bu siyah nokta büyüyerek onun bütün kalbini kaplar.”³

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu hadisten de anlaşılacağı üzere, kul bir günah işlemişse hemen tövbeye yönelmeli ve tövbeyi geciktirmemelidir. “Daha sonra tövbe ederim.”, “İleride muhakkak tövbe için vakit ayırırım.” gibi sözler ile tövbe değiştirilmemelidir. Böyle davranışın şeytanın vesveselerine uymaktan başka bir şey değildir.

Samimi bir tövbede kalp işlenen günahın pişmanlığını derinden hisseder. Kişi aynı günaha bir daha düşmeyeceğine dair Rabbi'ne söz verir. İşlediği günahlardan dolayı göğsünde âdet bir yangın hisseder.

Eğer günahlarımızdan dolayı bir pişmanlık hissetmiyorsak, içinde bulunduğu tehlike farkına varamamış demektir. Hatta, eğer hâlâ günah işlemeye devam ediyor isek, “Acaba kalbim mi mühürlendi ki hâlâ pişmanlık duyup bu günahı işlemekten vazgeçemiyorum?” sorusunu kendimize sormamız gereklidir.

Değerli Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu bakımdan kendi kendimizi ölçmemiz için bize şu ölçüyü veriyor: “Kim bir iyilik yaptığında seviniyor, bir kötülik yaptığında üzülüyorsa o mümindr.”⁴

Muhterem Kardeşlerim!

Hutmazı içimizi ferahlatan bir hadisle bitirelim: “Allah tövbe ve istigfara devam eden kimsenin her sıkıntısı için bir çıkış yolu ve her kederi için bir ferahlık sağlar ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır.”⁵

¹ İbn Mâce, Zühd, H. No: 4391

² Tahrîm suresi, 66:8

³ Tirmîzî, Tefsîr, H. No: 3654

⁴ Tirmîzî, Fitn, 8, H. No: 2165

⁵ Ebû Dâvûd, Vitir, 103, H. No: 1518

Sermon du Vendredi, 05.08.2016

Repentez-vous auprès de votre Seigneur et demandez-Lui pardon !

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُوُبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحاً عَسَى رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمٌ لَا يُحْزِي اللَّهُ النَّدَى
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ تُورُّهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يُقْلُونَ رَبَّا أَنْتُمْ لَنَا
نُورٌنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الْتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

Chers Musulmans !

Quelle que soit la communauté dans laquelle ils vivent et quelle que soit leur croyance, ceux qui commettent des actes déplacés et des délits, et ceux qui commettent des erreurs que la communauté rejette seront toujours suivis par leurs actions. Ces erreurs resteront toujours enregistrées et certifiées. Mais notre Seigneur ne nous laisse jamais sans espoir. Il nous explique qu'Il nous pardonnera nos péchés dans le cas où nous nous repentons auprès de Lui en L'implorant. D'ailleurs, notre bien-aimé Prophète -sas- a dit à ce propos : « Celui qui se repente d'un péché est comme celui qui n'a pas de péché. »⁶

Chers Fidèles !

En plus de cette bonne nouvelles de notre Prophète -sas-, notre Seigneur nous invite également au repentir et Il nous offre en contrepartie une récompense inestimable. Dans le verset que j'ai récité au début du sermon, Notre seigneur nous invite au repentir en disant ceci :

« Ô vous qui croyez ! Repentez-vous à Allah d'une manière sincère ! Il se peut que votre Seigneur vous efface vos fautes et vous admette dans des Jardins où coulent des ruisseaux, le jour où Dieu épargnera toute humiliation au Prophète et à ceux qui ont cru avec Lui, et où leur lumière évoluera devant eux et sur leur droite, tandis qu'ils diront : « Seigneur ! Fais briller d'un plus vif éclat notre lumière ! Accorde-nous Ton pardon, car Ta puissance n'a point de limite. »»⁷

Mes Chers Frères !

Ce que nous appelons le péché, c'est en réalité le fait de dépasser les limites d'Allah et commettre un délit contre Lui. L'envoyé de Dieu définit l'effet de ce dépassement de limite sur le cœur d'un individu de la façon suivante : « Lorsque le serviteur commet un péché, un point noir se forme dans son cœur ; s'il se

repent de son péché, s'en abstient et demande pardon à Allah, ce point noir disparaît de son cœur ; s'il persiste dans son péché, ce point prend de l'ampleur jusqu'à envelopper tout son cœur. »⁸

Mes Chers Frères !

Comme nous pouvons le comprendre à travers ce hadith, l'adorateur qui commet un péché doit tout de suite se diriger vers le repentir sans trop tarder. Le repentir ne doit pas être retardé avec des paroles comme « je me repentirai plus tard », « je consacrerai forcément du temps au repentir plus tard ». Ce comportement n'est autre qu'une obéissance aux suspicions du diable.

Dans un repentir sincère, le cœur ressent profondément du regret pour le péché commis. L'individu promet à son Seigneur qu'il ne va plus jamais commettre le même péché. A cause des péchés commis, il ressent dans son torse comme un brûlement.

Si nous ne ressentons pas de regret pour nos péchés, c'est que nous n'avons pas remarqué le danger dans lequel nous nous trouvons. Pire encore si nous continuons à commettre des péchés, il faut qu'on se pose la question suivante : « si je ne ressens aucun regret et n'arrête pas de commettre ce péché, est-ce parce que mon cœur a été scellé ? »

Chers Musulmans !

Pour que nous nous remettions en question, notre Prophète -sas- nous guide de cette façon : « Celui qui est content de ses bonnes actions et qui regrette ses erreurs est un croyant. »⁹

Mes Chers Frères !

Terminons notre sermon par un Hadith qui va nous soulager : « Celui qui implore continuellement le Pardon d'Allah, Dieu lui donnera une issue favorable à chaque difficulté, le soulagera de ses soucis et lui accordera des Dons dont il ne se doutait pas. »¹⁰

⁶ Ibn Mâce, Zühd, H. No: 4391

⁷ Sourate de l'Interdiction (At-Tahrîm), 66:8

⁸ Tirmizî, Tefsîr, H. No: 3654

⁹ Tirmizî, Fitn, 8, H. No: 2165

¹⁰ Ebû Dâvûd, Vitir, 103, H. No: 1518